28.5.2

48a (חטאת מנא לן דבעיא צפון) $\rightarrow$ 49b (מימרא בהיקש אין חוזר ומלמד בהיקש)

- 1. וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת הַחַפָּאת בִּמְקוֹם הָעלָה:ייקרא דּ:כט 2. וְלָקָח הַכּהָן מִדָּם הַחַּשָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קְרָנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת דָּמוֹ יִשְׁפֹּך אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה:ייקרא דּ:כז 3. וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁעִיר וְשָׁחָט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחָט אֶת הְעָלָה לְפְנֵי ה' חַטָּאת הוּא:ייקרא וּיִּיח 4. דַבְּר אֶל אָהֶרֹן וְאֶל בְּנִיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרָת הַחַשְּאת בְּמְקוֹם אֲשֶׁר תָּשֶׁחֵט הָעָלה תְּשָׁחָט הַחַּשָּאת לְפְנֵי ה' קֹדֶשׁ קַדְשִׁים הָוֹא:ייקרא וּיִּח 5. וְשָׁחָט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמַּזְבָּח בְּשָׁלָה יִשְׁחָטוּ אֶת הָאָשֶׁם וְאֶת הָמָלְ וְלָה בְּמְלוֹם הָקֹדֶם סְבִיב:ייקרא אִיִּא 6. בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת הָעָלָה יִשְׁחָטוּ אֶת הָחַשָּאת וְאֶת הָעָלָה בַּמְקוֹם הַקּדֶשׁ כִּי כַּחַטָּאת הָאָשֶׁם הוּא לַכֹּהַן קֹדֶשׁ קַדְשִׁים הוּא:ייקרא יִיִּר.
- I Source for חטאת requiring צפון
  - a שחיטה v. 1 source for עיכוב (2nd verse) v. 3
  - b קבלה: v. 2 and obligation for מקבל to be standing in לו יקח = לקח from לו יקח (take himself)
    - i Challenge: the source is v. 4; but why was it singled out in v. 3 (שעיר נשיא)?
      - 1 *Perhaps*: to make it the only **שעיר** that requires צפון?
      - 2 Therefore: v. 1 establishes that all דעפון require צפון
        - (a) And: לעכב is derived from the double mention in יוקרא in re: כשבת יחיד and שעירת יחיד
    - ii Question: then what is אותו (v. 3) excluding
      - 1 Suggestion: excluding שעיר נחשון brought as "חטאת" during dedication of במדבר ז משבן but not for a sin)
        - (a) Reason: according to א י'ר, v. 3 extends סמיכה it requires שניר it requires צפון as well קמ"ל–
          - (i) Challenge (שעירי ע"ז): that only works for לר"ש; ר"י (who extends to לע"ט) what is אותו excluding?
            - 1. Embedded challenge (סמיכה, nothing else ר"י text only extended to סמיכה, nothing else
            - 2. And: if we could use בנין אב to extend מיעוט), then use same סמיכה for סמיכה מיעוט for סמיכה
            - 3. Rather: we don't infer rules of special קרבן (e.g. שעיר נחשון) from permanent הלכה
      - 2 Suggestion: אותו excludes the שוחט from having to stand in צפון (as above, he could reach in)
        - (a) Challenge: that is inferred from אחוא on v. 5 אותו and not the שוחט required to be in צפון מ
          - (i) Background: we know that מקבל must be in מפול (פסול (פסול פסול that שוחט need not be there
      - 3 Suggestion: אותו excludes עוף from requiring אותו in spite of requiring אותו for ק"ו) מליקה for אותו (אותו from requiring שות)
        - (a) Challenge: צאן requires ק"ו, unlike ק"ו no ק"ו
      - 4 Suggestion: אותו excludes פסח from requiring בעפון in spite of it having אותו from from אולה which doesn't)
        - (a) Challenge: כליל is עולה
          - (i) Note: we may have inferred from אשם or אשם;
            - 1. Challenges: חטאת is קדק"ד for that matter, all three are קדק"ד for that matter, all three are
      - 5 Resolution: back to original אותו excludes שוחט from having to be in צפון
        - (a) And: אחיא 'ז's comment was meant to put the מקבל דם; he doesn't agree with קח=לו יקח (above)
- II עיכוב source for עיכוב for אדא בר אהבה. אדא בר אהבה
  - a First version: חטאת from חטאת, which is derived from עולה
    - i Challenge: מכפר is מכפר
  - b clarification: אב"א reasoning: no precedent for derived point (here חטאת) to be more severe than its source (עולה)
    - i challenge: מעשר is redeemed, but that which is bought with כסף מעשר cannot be
      - 1 proof: dispute מממים/ר' יהודה if it can be redeemed if נטמא → all agree it may not be redeemed if not נטמא
      - 2 answer: that's because הלקוח בכ"מ is "weaker" and cannot affect דמי פדיון, unlike מע"ש, tiself
    - ii challenge: תמורה can attach to בע"מ קבוע, unlike primary הקדש
      - 1 answer: חולין is attached to קדשים are rooted in חולין (original identity)
    - iii Challenge: מותר פסח etc.; unlike פסח itself
      - 1 Answer: מסח, the rest of the year, is a שלמים (which requires נסכים etc.)
  - c Alternatively: העולה (vv. 1-4; 6-8 et al) means it's place is מעכב

III Source for אשם requiring צפון

- a v. 6; איכוב from ישחטו ואת דמו (and ואת דמו extends to עיכוב (מקבל) from repetition in v. 7
  - - 1 Explanation: אשם מצורע has "new" law מתן אזן, בהונות but v. 7 "restores" it to be like דם ואימורין חטאת
    - 2 Answer: if that were all it were teaching, could be written only in v. 7; v. 6 is the "2nd" mention לעכב
      - (a) Challenge: this is only valid if we assume that יצא לידון בדבר חדש can still inform us about rules that belong to the לכל (e.g. שחיטת צפון)
      - (b) But: if we assume that it cannot teach us about that either, than מרטאת האשם is needed to teach itself that this אשם is is needed to teach itself
      - (c) Answer: once the text restored it to the general pool of אשמות, it's "in", and automatically has דין צפון
        - (i) Challenge: perhaps it only restores it for עבודות that require כהן (as per v. 7);
          - 1. But: perhaps שחיטה can be done anywhere
          - 2. Answer: that's why it states אשמות that it should be (fully) like other אשמות
- IV Question about v. 7 why does אשם need to be compared to both חטאת and עולה?
  - a הבינא. if only compared to חטאת, we would (erroneously) see that we can "daisy-chain" אשם ←חטאת (אשם ל-חטאת.
    - i *Question*: then why not compare to עולה alone?
    - ii Answer: if so, we would think that either way is valid (מיקש להיקש), but the text chose אולה as that is the source
      - 1 Therefore: it stated both, to demonstrate that דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש
  - b אבא. saw this rule elsewhere v. 8 compares שלמים to שלמים
    - i Purpose: to teach about פר כ"מ of אימורים
      - 1 Challenge: they are written explicitly there
      - 2 Answer: the phrase generates a "virtual" text of פר העלם דבר ש"ב so that it is as if written there
        - (a) And: can now inform about שעירי ע"ז (to which פר העלם דש"צ is compared)
        - (b) Teaching: that דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש
          - (i) Challenge (ר"פ לרבא): why not just write the אימורין explicitly in context of פר העלם דש"ג): are challenge (פר העלם אימורין): why not just write the אימורין
          - (ii) Answer: if it did so, we would think that we could "daisy-chain" a תורה elected to write it explicitly
          - (iii) $\rightarrow$ it leaves it as "virtual" text, to teach our rule: דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש